

Etelä-Amerikan excursio

Posted on [10.1.2012](#) [lvkraati](#)

Lämpövoimakerron 34. pitkä ulkomaanopintomatka suuntautui Etelä-Amerikkaan tammikuussa 2012. Etelä-Amerikka oli lähes kaikille meistä suunta tuntemattomaan, mutta otimme silti kunnianhimoiseksi tavoitteeksi tutustua monipuolisesti paikalliseen energiasektoriin. Lopulta pääsimmekin reissumme varrella näkemään ja kuulemaan ydinvoimasta, selluntuotannosta, biovoimasta, tuulivoimasta, öljyteollisuudesta, vesivoimasta sekä polttomoottorivoimalaitoksista. Kaikki tämä tapahtui viidessä eri kaupungissa Argentiinassa, Uruguayssa sekä Brasiliassa. Matkapäiviemme yleinen väsymystaso iltaisin kertoikin, että tahti oli kovempi kuin mihin olimme koulunpenkillä tottuneet. Lopputuloksena oli kuitenkin opintomatka, jolta ei voinut toivoa enempää – paitsi, että taisihan yhtenä päivänä sataa vettä.

Matkalla opimme myös paljon muuta kuin yritysvierailuilla kuulimme. Huomasimme, että vaikka Etelä-Amerikassa on valtava taloudellinen kasvu päällä, ei tämä vauraus jakautunut tasaisesti. Kuitenkaan pahimmat pelkomme alituisesta ryöstelystä sekä yleisestä kurjuudesta osoittautuivat vääriksi. Oli avartavaa nähdä kuinka pohjimmiltaan yhteiskunnat toimivat kuten Suomessa, mutta pienet vivahteet tekivät niistä erilaisia. Muun muassa Suomessa totuttu minuuttiaikataulu unohdettiin nopeasti. Jo lentokentällä jokainen oppi kuinka turha on kysyä seuraavista aikamääreistä, vastaus olisi nimittäin aina: ”cinco, cinco”.

Tärkeäksi havainnoksi näin jälkepäin voisi myös sanoa, että oli sisältö kuinka mielenkiintoista ja opettavaista tahansa, niin parhaimmat muistot jäivät ihmisistä, joiden kanssa ne jakoi. Ryhmämme koostui energiatekniikan opiskelijoista aina ensimmäisestä vuosisasosta viidenteen asti. Lisäksi ekskursionille saimme mukaan energiatalouden ja voimalaitostekniikan professorin Sanna Syrin, jonka tarkat havainnot sekä aito kiinnostus opiskelijoita kohtaan jätti meihin lähtemättömän vaikutuksen. Ryhmäämme kuvastaa se, että vaikka välillä hostellihuoneet kävivät pieneksi sekä ilmastointia tai luvattua uima-allasta ei ollutkaan, huumori säilytti tunnelman vähintäänkin viiden tähden Sheraton -tasoisena.

– Juhani Mäkelä (Excursiojulkaisu 2012)